

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)
מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפונט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת
מרן הראשון לציון רבי עובדיה בן ג'ורג'יה זצוק"ל
ר' מנחם יצחק בנימין ב"ר יוסף חיים ברלמן ע"ה
הרה"ק רבי חיים אבישלוס ב"ר עזרא אליהו כהן זצוק"ל

משנה ה'

רבינו עובדיה מברטנורא
זבחי שלמי צבור. כבשי עצרת.
אשם גזילות. האמור בשבועת
הפקדון.
אשם מעילות. הנהנה מן ההקדש.
אשם שפחה חרופה. הבא על
שפחה שחציה שפחה וחציה בת
חורין, המיועדת לעבד עברי
שמוטר בשפחה ובבת חורין.
אשם נזיר. שנטמא במת. דכתיב
ביה (במדבר ו') "והזיר לה" את ימי
נזרו" [וגר].
אשם תלוי. ספק שגג בדבר
שחייבין על זדונו כרת, ספק לא
שגג. והוא כתיב בויקרא אצל
אשם מעילות.
אשם ודאי. לא גרסינן. שכל אלו
אשם ודאי הן, חוץ מאשם תלוי.
שתי מתנות שהן ארבע. דבאשם
נמי כתיב זריקה וכתיב סביב.
ונאכלין לפנין מן
הקלעים. דכתיב באשם (במדבר
י"ח) "בקודש הקדשים תאכלנו".
וזבחי שלמי צבור סמך אותן
הכתוב לחטאת דכתיב (ויקרא
כ"ג) "ועשיתם שעיר עזים אחד
לחטאת ושני כבשים בני שנה
לזבח שלמים", לומר לך שדינן
כחטאת שאין נאכלין אלא לפנין
מן הקלעים ולזכרי כהונה. אבל
איך טעונים ארבע מתנות כחטאת,
שאינן לך בכל הקרבנות מי שטעון
ארבע מתנות אלא חטאת בלבד.

זבחי שלמי צבור הכבשים שמקריבים בחג השבועות עם שתי הלחם וְאֲשָׁמוֹת קרבנות אשם,
שהמשנה מתחילה לפרט את סוגיהם - **אלו הן אֲשָׁמוֹת: אֲשֵׁם גְזִלוֹת** אדם שבתחילה שיקר
ואמר שהוא לא חייב לחברו כסף ואף נשבע על כך ואח"כ חזר בו והודה שכן חייב. צריך להחזיר את
הגזלה* ובנוסף צריך להביא קרבן לכפרה, **אֲשֵׁם מְעִילוֹת** קרבן שמביא אדם על שלקח דבר
מההקדש ונהנה ממנו, **אֲשֵׁם שְׁפָחָה חְרוּפָה** קרבן שמביא אדם שבא על אשה שהיא חצי שפחה
חצי בת חורין, שהיתה מאורסת לעבד עברי, **אֲשֵׁם נְזִיר** קרבן שמביא הנזיר לאחר שנטמא למת
ונטהר, **אֲשֵׁם מְצָרַע** קרבן שמביא המצורע לאחר שנרפא מצרעתו ונטהר, **אֲשֵׁם תְּלוּי** קרבן
שמביא אדם שמסתפק אם חטא בעוון שאם היה עושה אותו במזיד היה חייב כרת** - **שְׁחִיטָתוֹ**
בְּצִפּוֹן כל הקרבנות הנ"ל נשחטים בצפון העזרה כמו כל קדשי הקדשים, **וְקָבוֹל דָּמָן בְּכָלִי**
שְׁרֵת בְּצִפּוֹן וכן קבלת דם השחיטה בכלי שרת נעשה בצפון העזרה, **וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת**
שֶׁהֵן אַרְבַּע ויש להזות מדם השחיטה בשתי פינות של המזבח כך שהדם יגיע לשתי דפנות של
המזבח מכל הזאה, **וְנֹאכְלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים** וניתן לאכול מבשר הקרבן רק בתוך תחום
העזרה, **לְזָכְרֵי כְהֻנָּה** רק כהנים זכרים יכולים לאכול מן הקרבן, **בְּכָל מֵאֲכָל** בכל צורת בישול
שרוצים הכהנים, בין צלוי באש, בין מבושל בסיר, **לְיוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת** ניתן לאכול מבשר
הקרבן רק ביום הקרבת הקרבן עד חצות הלילה של אותו יום.

* דוגמא לעוון שהעושה אותו במזיד חייב כרת, הינו, האוכל חֶלֶב של בהמה ובמקרה של משנתנו אם
היו לפני אדם שתי חתיכות אחת של חֶלֶב ואחת של שומן והאדם אכל אחת מהן ולא יודע אם אכל את
של החלב או את השומן, על כך הוא מביא קרבן אשם תלוי

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵינוּ. אִם נִתְחַיְבְתִּי אֲשֵׁם שְׁתֵּהא אֲמִירָה זו מִרְצָה
לְפָנֶיךָ כְּאֵלוֹ הַקְּרַבְתִּי אֲשֵׁם:

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות
ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com
או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ו'

רבינו עובדיה מברטנורא
התודה ואיל נזיר קדשים
 קלים. אין מועלין בהן.
שחיטתן בכל מקום. אין טעונין
 שחיטה בצפון.
ונאכלים בכל העיר. דגבי
 חטאת כתיב (שם י') "ואכלתם
 אותה במקום קדוש", ואין
 שלמים במקום קדוש אלא
 במקום טהור דהיינו בכל העיר
 שהוא מקום טהור מליכנס שם
 מצורעים.
לכל אדם. לזרים.
ליום ולילה. בתודה כתיב (שם
 ז') "ביום קרבנו יאכל לא יניח
 ממנו עד בוקר". ותניא, תודת
 שלמיו, לרבות שלמי נזיר.
המורם מהם. חוזה ושוק שנתן
 מהן לכהן כשאר שלמים,
 תודה לשלמים אתקוש דכתיב
 (שם) "וזאת תורת זבח
 השלמים" וגו' "אם על תודה"
 וגו'. וארבע חלות מארבע
 מינים שבה כדכתיב (שם) אחד
 מכל קרבן לכהן הזורק וגו',
 ומורם מאיל נזיר, זרוע בשלה
 וחוזה ושוק וחלת מצה אחת
 ורקיק אחד.
כיוצא בהן. נאכלים בכל העיר
 ליום ולילה.
לכהנים לנשיהם. כדכתיב (שם
 י') "וזאת חוזה התנופה וגו'
 תאכלו במקום טהור אתה
 ובניך ובנותיך".

התודה קרבן תודה שמביא אדם כדי להודות לקב"ה על דבר טוב שקרה לו **ואיל נזיר** קרבן
 שמביא הנזיר כשהסתיימו ימי נזירותו, **קדשים קלים** הקרבנות הנ"ל, הם בקבוצת הקרבנות
 שנקראים קדשים קלים ואין מועלים בהם* - **שחיטתן בכל מקום בעזרה** ניתן לשחוט
 אותם בכל תחום העזרה, **ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע**, ויש להזות מדם השחיטה
 בשתי פינות של המזבח כך שהדם יגיע לשתי דפנות של המזבח מכל הזאה, **ונאכלין בכל**
העיר ניתן לאכול מבשר קרבנות אלו בכל העיר ירושלים (שבתוך החומות), **לכל אדם** כל
 אדם מישראל יכול לאכול מהם, **בכל מאכל** בכל צורת בישול שרוצים בין צלוי באש בין מבושל
 בסיר, **ליום ולילה עד חצות** ניתן לאכול מבשר הקרבן רק ביום הקרבת הקרבן עד חצות
 הלילה של אותו יום. **המורם מהם** את חלקי הבהמה אשר ניתנים מן הקרבן לכהנים במתנה
 - **כיוצא בהם** ניתן לאכול (כהנים) כמו את בשר הקרבן עצמו, בכל העיר ירושלים, עד חצות
 ליל ההקרבה, **אלא ברם**... **שהמורם** אותם החלקים שניתנו לכהנים **נאכל** יכולים לאכול
 רק... **לכהנים** מי שהוא כהן, **לנשיהם** נשות הכהנים, **ולבניהם** בני הכהנים,
ולעבדיהם עבד של כהן. אך לסתם ישראל אסור לאכול מן החלקים שניתנו לכהנים

* כמו שביארנו במשנה ד'

יהי רצון כאלו הקרבתי תודה